

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๓๘

ช่วยโลกด้วยสงสาร

ช่วยโลกได้มากเท่าไรเรายังพอใจสมเจตนาของเราที่เมตตาสงสารโลก เราสงสารจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดานะ สงสารเอามากจริง ๆ เพราะฉะนั้นถึงได้แผดละชิ ความสงสารความเมตตาที่แผดมันออก พลังของมันออกพร้อม ๆ กันแผดแผดร้อน มั่วจุ่มจุ่มตัวมั่วเตี้ยมให้กิเลสถลึง ๆ ๆ จนคันพิน มองเห็นอยู่นี่นะ ไม่เห็นค่อยยังชั่ว หน้อยนี้เห็นอยู่นี่ ให้มันขย้าค้ำคอ กิเลสมันขย้าแล้วก็ค้ำคอ ผู้มองเห็นเห็นอยู่นี่จะไม่คันพินยังงี้ ยังเพลินอยู่นะ กิเลสค้ำคอก็ยังเพลินแหงนดูเมฆดูดาวหัวเราะลั่น ถึงขนาดนั้นมันโง่ขนาดไหนมนุษย์เรา กับกิเลสมันโง่มากโง่จริง ๆ ไม่ว่าชาติชั้นวรรณะใดเต็มโลกโง่แบบเดียวกันหมด ว่าอย่างนี้เลยเต็มปาก กิเลสฉลาดขนาดนั้นละดูเอา มันถึงได้ครองโลกละชิไม่ขึ้นครองโลกไม่ได้ ความเกิดแก่เจ็บตายเคลื่อนอยู่แผ่นดินนี้

สามโลกนี้มีแต่เรื่องของกิเลสอันเดียวเท่านั้นครอบห้วเอาไว้ อันนี้แตกกระจายออกไปแล้วไม่มีอะไรมาครอบ ดิดี้ง ๆ เหมือนพระพุทเจ้าพระอรหันต์ท่านดิดี้ง แล้วก็มองลงมาที่นี้ พอติดขึ้นพินแล้วมองลงมาก็ตัวมั่วเตี้ยม ๆ จุ่มจุ่ม ๆ พวกเรา พุดแล้วสลดสังเวชนะ คันพินไม่หยุดคันจนวันตาย เรากับกิเลสนี้ไม่จิตจางกันแหละ คันขนาดนั้นแหละ เช็ดพินคันพิน เคียดแค้น มันเอารัดเอาเปรียบไม่ให้อู้ตัวเลยนี่นะมันแหลมคมขนาดนั้น ไม่ให้สัตว์โลกรู้ตัวเลย ถ้าธรรมไม่เข้าถึงไหนไม่รู้ พอธรรมส่องเข้าไปปั๊บรู้ ๆ ๆ

ธรรมนี้เป็นกล้องสำคัญมากที่จะส่องดูตัวภัยใหญ่ภัยเล็กภัยชนิดต่าง ๆ ของกิเลสที่แสดงตัวอยู่กับโลก มีธรรมเท่านั้นส่องกล้อง พระพุทเจ้าพระอรหันต์ท่านมีกล้องนี้ท่านดูท่านเห็นละชิ ท่านเอาเรื่องโทษของมันมาพุดให้โลกฟัง โลกยังไม่อยากฟังด้วยนะยังไปกับกิเลสอีก ไม่อยากฟังยังงี้ พอพุดถึงเรื่องธรรมะโลกไม่อยากฟัง ถ้าพุดถึงเรื่องของกิเลสแล้วคอขาดก็ขาดไปเลยถึงไหนถึงกัน เป็นอย่างนั้นนะ มันลึกขนาดนั้นละเรื่องความแหลมคมของกิเลสลึกขนาดนั้น ธรรมเข้าไปส่องนี้กิเลสลากคอปไปได้สบายเลย ลากคอปไปต่อหน้าต่อตาธรรม

ถ้าหากสมมุติว่าขึ้นเทศน์นะ ผู้เทศน์อยู่บนธรรมาสน์ พวกนี้นั่งฟังเทศน์ พอกองทัปกิเลสร้องเพลงกล่อมเท่านั้นทางนี้แตกฮือเลย มีแต่หลวงตาองค์เดียวนั่งเทศน์อยู่บนธรรมาสน์ไม่มีคนฟังสักคนเดียว ไปกับกิเลสหมดเลย เป็นขนาดนั้นนะเวลานี้ให้ท่านทั้งหลายฟังให้ดีให้ถึงใจ เรื่องกิเลสทำสัตว์โลกทำขนาดนั้น พุดแล้วเราคันพิน

มันถึงขนาดนั้นไม่เคียดแค้นยังงี้ ศาสตราจารย์เอกมาสอนยังเอาโลกไปไม่ได้ ลูกิเลสไม่ได้ ต้องมาดึงเอาเป็นตอน ๆ คือจะไปยกเอานี้ยกไม่ได้อำนาจของกิเลสหนักมาก มันกดมันถ่วงมันดึงไว้หมดเลยไม่ให้เอาขึ้น ต้องมาดึงเอาเป็นวรรคเป็นตอน ๆ เหมือนวัวที่ตัวไหนอยู่ปากคอกก็มาดึงออกไป ตัวนอนจมอยู่ในคอกหลับครอก ๆ อยู่那儿ไม่ไป ไม่สนใจไป ลูกิเลสไม่ได้ว่างั้นเถอะ พอนอนตื่นขึ้นกิเลสก็ขยำเอาเลยไม่รู้ตัว จึงได้ทำด้วยความสงสาร ทำทุกอย่างทำด้วยความสงสารทั้งนั้น ช่วยได้ทางไหนช่วย ๆ ๆ

ต่อไปนี้จะให้พร